

Книга пророка Йоеля і Лаодикійська Церква Адвентистів Сьомого Дня - Номер тридцять шість

Jeff Pippenger
2026-01-27

Номер тридцять шість

У «метушні», яку Джеймс Вайт ототожнює з розсіянням мілеритів після 22 жовтня 1844 року, Вільям Міллер у 1847 році мав сон, а через два роки упокоївся.

Якби Вільям Міллер міг побачити світло третьої вістки, багато з того, що видавалося йому темним і загадковим, було б пояснено. Але його брати виявляли до нього таку глибоку любов і зацікавленість, що він думав, ніби не може від них відірватися. Його серце схилилося до істини, але, поглянувши на братів, він бачив, що вони їй противилися. Чи міг він відірватися від тих, хто стояв пліч-о-пліч із ним у проголошенні пришествя Ісуса? Він думав, що вони, безперечно, не введуть його в оману.

Бог допустив йому впасти під владу сатани, під панування смерті, і сховав його в гробі від тих, хто постійно відводив його від істини. Мойсей помилився, коли вже мав увійти в Обітовану землю. Так само було мені показано, що Вільям Міллер помилився, коли вже мав увійти в небесний Ханаан, допустивши, щоб його вплив обернувся проти істини. Інші привели його до цього; іншим і належить за це дати звіт. Але ангели пильнують дорогоцінний прах цього Божого слуги, і він повстане при звуці останньої сурми.

Міцна платформа

«Я побачила громаду, що стояла добре захищена й непохитна, не виявляючи жодної підтримки тим, хто хотів би похитнути усталену віру спільноти. Бог споглядав на них зі схваленням. Мені було показано три щаблі — першу, другу й третю ангельську вістку. Ангел, що супроводжував мене, сказав: “Горе тому, хто зрушить бодай один камінь або ворухне клин у цих вістках. Правильне розуміння цих вісток має життєво важливе значення. Доля душ залежить від того, як їх буде прийнято”. Я знову була проведена через ці вістки і побачила, якою дорогою ціною народ Божий здобув свій досвід. Його було здобуто через багато страждань і тяжку боротьбу. Бог вів їх крок за кроком, доки не поставив їх на міцну, непохитну платформу. Я бачила, як окремі особи підходили до платформи й оглядали фундамент. Дехто з радістю негайно ступав на неї. Інші почали шукати вади у фундаменті. Вони бажали, щоб було внесено поліпшення, тоді платформа була б досконалішою, а люди були б значно щасливішими. Дехто зійшов із платформи, щоб її оглянути, і заявив, що її закладено неправильно. Але я бачила, що майже всі твердо стояли на платформі й закликали тих, хто зійшов, припинити свої нарікання; бо Бог був Головним Будівничим, і вони боролися проти Нього. Вони пригадували чудесні діла Божі, які привели їх до міцної платформи, і однодушно підносили очі до неба та

гучним голосом прославляли Бога. Це вплинуло на декого з тих, хто нарікав і залишив платформу, і вони зі смиреним виглядом знову ступили на неї». Ранні твори, 258.

Дивовижні діла Міллера

«Чудове діло» Вільяма Міллера привело до «твердої підвалини», що була «міцною, непорушною платформою». У його сні визначено «підвалину» «непорушної платформи», а також подальший напад на обидві — «платформу» і «підвалину», які були запроваджені після смерті Міллера в 1849 році.

Вільям Міллер є символом підвалин адвентизму.

Він також є символом історії міллеритів від 1798 до 1863 року.

Він також є символом міллеритської історії від 1798 року аж до 1844 року.

Він також є символом історії трьох ангелів від 1798 року аж до недільного закону.

Він репрезентований сорока шістьма роками від 1798 року аж до 1844 року.

Він представлений числом «220» у зв'язку з числами 2 520 і 2 300.

Він представлений «сімома часами» — 2520.

Він репрезентований двома тисячами трьохмастами.

Два сні Міллера мали свої прообрази у двох снах Навуходоносора у другому та четвертому розділах книги Даниїла.

Період 1798 року починається з Навуходоносора і завершується 1863 року Валтасаром.

Період від 1798 року до недільного закону починається з Навуходоносора і завершується Валтасаром.

Як символ історії міллеритів, він є символом підвалин, які представляють істини, відкриті між альфа-відкриттям 2520 і омега-відкриттям 2300. Коментуючи сон Вільяма Міллера, Джеймс Вайт визначив, що «ключем» був метод Міллера у вивченні Біблії. Методологія є ключем Давидовим, покладеним на рамено Міллера, бо він представив пророцтво про 2300 років, яке завершилося, коли Ісая 22:22 сповнилося 22 жовтня 1844 року.

Істини, що від 2023 року почали розпечатуватися, — це ті істини, які вже були ідентифіковані у 95 презентаціях «Таблиць Авакума», і тепер ці істини розміщуються в новій рамковій структурі «Істини».

Заклик голосу, що кличе в пустелі, у липні 2023 року вказав на те, що плач і жалоба були необхідні для тих, хто мав покаятися щодо проголошення від 18 липня 2020 року. Ті, хто мали бути серед мудрих дів, повинні були каятися згідно з молитвою дев'ятого розділу книги Даниїла, яка є молитвою тих, про кого говорить 26-й розділ книги Левит, які визнають своє розсіяння.

Коли Міллер говорить: «Поки я так ридав і тужив через мою велику втрату та відповідальність, я згадав Бога і ревно молився, щоб Він послав мені допомогу. Негайно відчинилися двері, і до кімнати увійшов чоловік; тоді всі люди вийшли з неї; а він, маючи в руці щітку для заметання бруду, відчинив вікна і почав змитати з кімнати бруд і сміття».

Дверима, що відчинилися, було серце Міллера, коли він «ревно молився» про «допомогу». Ісус як Правдивий Свідок до Лаодикії стукає в серця, шукаючи входу. Коли двері відчинилися, розпочався процес відокремлення. Коли двері відчинилися, відчинилися також і «вікна», а «вікна» — це вікна небес.

Іван бачив, як у дев'ятнадцятому розділі Об'явлення відчинилися вікна небесні, коли Господь підняв Своє військо на білих конях, відразу після того, як Наречена приготувала себе. Те військо — це військо Єзекіїла, що постає у відповідь на вістку суворого східного вітру. Те військо — це Церква тріумфуюча, яка переходить від Церкви воюючої до Церкви тріумфуючої, коли звершується відділення пшениці від куколю. Те відділення також представлене як перехід від Лаодикійського досвіду до Філадельфійського досвіду. Міллер відкрив своє серце і впустив Істинного Свідка, а Він, відділяючи пшеницю від куколю, тим самим оживив Своє військо на білих конях.

31 грудня 2023 року Муж зі щіткою для сміття увійшов до кімнати після того, як люди розійшлися, і розпочав працю з усунення сміття омани, водночас поміщаючи старі істини Таблиць Аввакума у нову рамку істини.

Спаситель прийшов не для того, щоб відкинути те, що говорили патріархи й пророки; адже Сам Він говорив через цих представників. Усі істини Божого слова походили від Нього. Але ці безцінні перлини було поміщено у фальшиві оправы. Їхнє дорогоцінне світло було поставлено на служіння помилці. Бог бажав, щоб їх було вилучено з їхніх помилкових оправ і вставлено в оправу істини. Цю працю могла звершити лише божественна рука. Через свій зв'язок із помилкою істина служила справі ворога Бога й людини. Христос прийшов, щоб поставити її там, де вона прославлятиме Бога й працюватиме задля спасіння людства. Бажання віків, 287.

Однією з перших істин, викладених у 2024 році, було пояснення розчарування 18 липня 2020 року. За принципом "лінія на лінію" було визнано, що перші розчарування кожної лінії реформи визначають 18 липня 2020 року як первинну віху у притчі про десять дів. Тема розчарування стала "ключем" до відкриття істини про святилище; тоді як у великому розчаруванні 1844 року святилище було "ключем", що відкрило розчарування.

Чоловік із щіткою для сміття, який також є Левом із племені Юдиного, у 2023 році почав розпечатувати звістку Опівнічного Кличу. Ми нині дійшли до того місця у сні Міллера, де Він ставить більшу скриньку на стіл і вкидає туди істини, що мають сяяти вдесьтеро яскравіше за сонце. Одним із тих коштовних каменів є об'явлення того, ким Він є в пророчій оповіді.

Коли з пророцтва знімається печать, Він — Лев із племені Юдиного, який бере давні істини й уміщує їх у нову структуру трьох ступенів «істини». Цю структуру тримає разом Христос як Альфа й Омега, Перший і Останній. Як Слово Боже, Він узгодив і впорядкував кожен елемент Свого Слова. Як Пальмоні, Він спроектував кожен аспект математики.

Коли Петро перебуває в Кесарії Филиповій, о третій годині, Він називає Себе Пальмоні, наголошуючи на «пророчих фракталах». Одне з останніх об'явлень Христа як Господа пророцтва — це наголос на пророчих фракталах, як це представлено Петром у Матвія 16:18, що є символом 1,618, називаним у природному світі «золотим перерізом», а Пальмоні — «пророчими фракталами».

Ми лише почали виявляти пророчі фрактали, що містяться в межах священного тижня 27–34. Перш ніж ми повернемося туди на шляху до книги Йоїла, до нашого розгляду сну Міллера потрібно було включити наголос на пророчих фракталах.

Період, що охоплює заклик Міллера до людей "прийдіть і подивіться" та заклик Христа, як чоловіка зі щіткою для бруду, до Міллера "прийди і подивися", простягається від 1798 року аж до недільного закону, але в межах тієї загальної історії він містить фрактал — період від 1798 року аж до 1863 року. Він містить ще один фрактал від 9/11 аж до недільного закону і ще один — від 2023 року аж до недільного закону.

Коли Міллер заплющив очі серед метушні, він репрезентував історію 1849 року, коли Господь намагався завершити діло, але безуспішно. Він воскрес у 2023 році, бо він є Ілля, що був убитий на вулиці разом із Мойсеєм. Він помер у 1849 році, а потім помер знову 18 липня 2020 року.

Йому було дано сон у 1847 році, а тоді Господь простер Свою руку вдруге й опублікував діаграму 1850 року. Коли Господь простягає Свою руку вдруге в історії ста сорока чотирьох тисяч, Міллер воскресає.

Відправна точка розсіяння як Ізраїля, так і Юди викладена у книзі Ісаї.

Бо головою Сирії є Дамаск, а головою Дамаска — Рецін; і за шістьдесят і п'ять років Єфраїм буде розбитий так, що не буде народом. А головою Єфраїма є Самарія, а головою Самарії — син Ремалії. Якщо не повірите, то не встоїте. Ісаїя 7:8, 9.

Пророцтво було дане у 742 р. до н. е., і дев'ятнадцять років потому, у 723 р. до н. е., Ізраїль був розсіяний асирійцями, а потім через сорок шість років Юда був розсіяний Вавилоном. Ці три дати репрезентують період дев'ятнадцяти років, за яким слідує сорок шість років. Коли ці два пророцтва завершилися у 1798 та 1844 роках відповідно, період дев'ятнадцяти років на початку, від 742 р. до н. е. до 723 р. до н. е., був альфою дев'ятнадцяти років, яка репрезентувала омегу дев'ятнадцяти років від 1844 р. до 1863 р.

Міллер помер на п'ятому році дев'ятнадцятирічної омеги, а через сім років було опубліковано статті Гірама Едсона про "сім часів". Ще через сім років "сім часів" було відкинуто. 1856 рік мав бути запечатленням, що передувало недільному закону 1863 року,

але так не сталося.

Третій ангел з'явився у 1844 та 1888 роках, а також під час подій 11 вересня. Сестра Вайт вказала, що коли великі будівлі міста Нью-Йорка будуть зруйновані, сповняться перші три вірші вісімнадцятого розділу Об'явлення.

Please provide the exact English text of Revelation 18 (and the translation/version), so I can translate it precisely.

Вірш ПЕРШИЙ — І після цього я побачив іншого ангела, що сховався з неба, маючи велику владу; і земля була осяяна його славою.

Вірш ДРУГИЙ — І він скрикнув потужно голосом сильним, кажучи: Упав, упав Вавилон великий, і став оселею демонів, і в'язницею всякого нечистого духа, і кліткою всякого нечистого й ненависного птаха.

Вірш ТРЕТІЙ—Бо всі народи напилися вина гніву її блудодіяння, і царі землі чинили з нею блудодіяння, а купці землі збагатилися через надмір її розкошів.

Могутній перший ангел зійшов із вісткою в руці, і Іванові було наказано піти й узяти книжечку та з'їсти її. Той перший ангел виконує ту саму працю, що й ангел з вісімнадцятого розділу Об'явлення, який осяє землю своєю славою. Це тому, що перший ангел є альфою, а третій ангел — омегою, і початок завжди ілюструє кінець.

"Ісус доручив могутньому ангелові зійти й попередити мешканців землі про необхідність підготуватися до Його другого явлення. Коли ангел залишав присутність Ісуса на небі, надзвичайно яскраве й славне світло випереджало його. Мені було сказано, що його місія — осяяти землю своєю славою й попередити людей про прийдешній гнів Божий." Ранні твори, 245.

Перший ангел — це перший вірш вісімнадцятого розділу Одкровення.

І після цього я побачив іншого ангела, що сховався з неба, маючи велику владу; і земля була освітлена його славою.

Другий ангел — це другий вірш вісімнадцятого розділу Одкровення.

І закричав він сильно голосом великим, кажучи: Упав, упав Вавилон великий, і став оселею демонів, і в'язницею всякого нечистого духа, і кліткою всякого нечистого й мерзенного птаства.

Третій ангел — це третій вірш вісімнадцятого розділу Книги Об'явлення.

Бо усі народи напилися вина гніву її блуду, і царі землі вчинили блуд із нею, а купці землі збагатили через надмір її розкошів.

Усі царі чинять блуд із блудницею під час недільного закону, як типологічно представлено у вірші третьому. Вістка другого ангела полягає в тому, що Вавилон упав, і це — вірш другий.

Місія першого ангела полягала в тому, щоб осяяти землю своєю славою, і це — вірш перший. Вірш перший — це 9/11. Вірш другий — це процес відділення, який триває серед усього людства від 9/11, а вірш третій — це недільний закон. З цієї причини 9/11 є вісткою третього ангела, і недільний закон також є вісткою третього ангела. 9/11 є застереженням про наближення недільного закону, як це представлено в перших трьох віршах, а інший голос вірша четвертого — це недільний закон. Перший голос вісімнадцятого розділу Об'явлення є застереженням про наближення недільного закону, і це застереження стає живою реальністю під час недільного закону.

Проміжок від 9/11 до недільного закону типологічно представлений періодом альфи «Прийди та подивись» зі сну Міллера аж до омеги «Прийди та подивись». Між 9/11 і недільним законом коштовності покладені на стіл Міллера в центрі кімнати, розкидані й засипані, а потім відновлені чоловіком із щіткою для сміття. Ангел, що зійшов 1840 року з маленькою книжечкою, був першим, альфа-ангелом, який представляв ангела, що зійшов 9/11. Той ангел окреслений у десятому розділі, де Іванові сказано, що книжечка буде солодкою, але стане гіркою.

Іван представляв рух першої ангельської вістки, який уособлювали міллеріти, і також ілюстрував рух ста сорока чотирьох тисяч. Передусім він представляв останні дні, як це завжди роблять пророки. Тому йому задалегідь було сказано, що книга буде спершу солодкою, а потім гіркою. Міллеріти не знали цього задалегідь, але сто сорок чотири тисячі зобов'язані це знати.

Міллер, як вісник першого ангела, є провідним символом того, хто з'їв книжечку. Як мельник він мав відділити пшеницю від полови, потім перемолоти зерно на борошно й спекти хліб, який мав бути з'їдений. Він ділився хлібом, ставлячи його посеред своєї кімнати й закликаючи всіх охочих: «Прийдіть і подивіться». Але як символ того, хто взяв книгу з руки ангела, Міллер, подібно до Івана, стосується радше останніх днів третього ангела, ніж ранніх днів першого ангела. У своєму сні він починає з того, що повідомляє нам, що отримав своє послання від невидимої руки. Перший ангел у десятому розділі Об'явлення має в руці книжечку, але в ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення, який є омегою щодо альфи 1840 року, в руці книга не представлена, і саме ту книгу отримав Міллер — книгу від невидимої руки. «Прийдіть і подивіться» Міллера — це 9/11, а «прийдіть і подивіться» чоловіка з щіткою для сміття — це недільний закон.

Між альфою «Прийди та подивися» й омегою «Прийди та подивися» міститься вістка другого ангела, бо альфа — це 9/11, що є першим віршем вісімнадцятого розділу, а другий вірш — це другий ангел, який завершується у третьому вірші, що є недільним законом і омегою «Прийди та подивися». У сні Міллера другий ангел і падіння Вавилону представлені семикратним уживанням слова «scatter», тоді як загальний наратив засвідчує, що істина подолана оманю.

Перший і третій ангели зійшли з вісткою, яку слід було взяти й з'їсти 11 серпня 1840 року та 9/11 відповідно. Ці дві дати відповідають першому віршу вісімнадцятого розділу

Об'явлення.

Засадничі істини були опубліковані у травні 1842 року, при цьому піонерська таблиця 1843 року була альфою двох таблиць Авакума. У 2012 році були опубліковані Таблиці Авакума, що узгоджуються із травнем 1842 року.

Міллерити зазнали свого першого розчарування 19 квітня 1844 року, що стало прообразом 18 липня 2020 року. У той момент прибув другий ангел, і його прихід узгоджувався з другим віршем вісімнадцятого розділу Одкровення. Те розчарування позначило кінець першого ангела. Там прибув другий ангел, розпочався період зволікання у притчі про дів. Історія першого ангела має йти паралельно з історією другого, і за такого застосування прихід другого ангела узгоджується з приходом першого ангела в 1840 році та 9/11.

У 9/11 настав період зволікання, який був прообразно представлений 19 квітня 1844 року. У 9/11 чотири вітри ісламу були розв'язані, а потім стримані. Ті чотири вітри Івана — це суворі вітри Ісаї та східний вітер пророцтва, а запечатувальний Ангел піднімається зі сходу. Коли Він піднімається, Він, за словами Сестри Вайт, чотири рази вигукує: «стримуйте, стримуйте, стримуйте, стримуйте». Період зволікання, що починається з приходу другого ангела, представлений як стримування чотирьох вітрів, аж доки не буде запечатано сто сорок чотири тисячі.

Після першого розчарування Самуель Сноу був проваджений сформулювати вістку Опівнічного Крику; тим самим він став прообразом голосу в пустелі в липні 2023 року.

На таборовому зібранні в Ексетері відокремлення дів за ознакою випробувальної олії відсіяло й очистило міллеритів у згоді з ділом Посланця Завіту. Ексетерське таборове зібрання представляло собою запечатування, бо відгоді справа рушила вперед, немов припливна хвиля чи могутнє військо, аж доки 22 жовтня 1844 року не прийшов третій ангел. Ключем цієї історії є відокремлення.

Другий ангел, коли приходить, здійснює діло відокремлення, як це було при першому розчаруванні, і те діло завершилося відокремленням 22 жовтня. Поміж двома відокремленнями було проголошено вістку другого ангела. Другий ангел — поступове відокремлення аж до остаточного випробування олії. Остаточне випробування олії веде до лакмусової проби третього ангела. Та лакмусова проба була для Ісуса хрестом, а Гефсиманський сад, що означає «сад пресу для олії», передував лакмусовій пробі хреста, і випробування олії дів передувало зачиненим дверям 1844 року.

Останнє випробування, після якого настав суд, було десятим випробуванням для стародавнього Ізраїлю. Відтак вони були приречені померти в пустелі. Чи то Кадеш, чи Гетсиманія, чи Ексетер; остаточне випробування перед судом, в якому два класи розділяються, вказує на остаточне випробування після 2023 року, що передує суду «закритих дверей» недільного закону. Те остаточне випробування — це запечатання. Остаточне або останнє випробування передбачає перше випробування.

У 2023 році завершився час зволікання, коли Лев із племені Юдиного, забравши Свою руку, зняв печать із видіння, що мало забаритися. Тоді розпочалася праця Самуїла Сноу.

Якщо паралельно зіставити періоди першого і другого ангелів, то вони вказують на зішестя ангела з вісткою, яка випробовує Божий народ їхньою відповіддю на наказ узяти й з'їсти вістку. Тоді основоположна вістка оприлюднюється, аж доки основоположна вістка не зазнає невдачі. Тоді приходить третій ангел. Період третього ангела — це дев'ятнадцять років, що були омега-дев'ятнадцятьма роками від 742 до 723 рр. до Р. Х.

Період від 1844 до 1863 рр. і період від 742 до 723 рр. до н. е. йдуть паралельно між собою, а також паралельні періодам першого й другого ангелів. Ці чотири лінії пророчої історії узгоджуються з періодом від 9/11 до недільного закону. Ці п'ять ліній становлять історію «прийди й подивися» альфи Міллера та «прийди й подивися» омеги Христа.

Чотири рази по сім

За належного розуміння двадцять шостий розділ Левіта чотири рази згадує «сім часів», і «сім часів» є символом Міллера та його вістки. У 1842 році Міллерове розуміння «семи часів» було закарбоване на діаграмі 1843 року, про яку сестра Вайт стверджує, що вона «була спрямована рукою Господа» і «не повинна бути змінена». Через сім років Міллер помер у 1849 році, і ще через сім років вістку про «сім часів» було внесено до записів Хірамом Едсоном, і ще через сім років її відкинули.

У 1842 році було опубліковано першу таблицю Авакума.

У 1849 році помер альфа-посланець «семи часів» на таблиці 1843 року.

У 1856 році омега-посланець «семи часів» на діаграмі 1850 року був проігнорований.

У 1863 році дві таблиці Авакума було відкинуто, а таблицю 1863 року було опубліковано.

На початку вміщено Божественну схему, а наприкінці — людську. Посередині названо двох посланців, бо друге послання завжди має подвоєння.

Перший ангел

У 1842 році було опубліковано першу таблицю Авакума.

Другий ангел

У 1849 році помирає старий посланець діаграми 1843 року.

У 1856 році новий посланець діаграми 1850 року ігнорується.

Третій ангел

У 1863 році послання було відкинуто, і опубліковано діаграму 1863 року.

Двадцятидворічний період, який представляє чотири символи «семи часів», рівновіддалені один від одного на сім років. Альфа-звістка публікується (1842), альфа-вісник помирає (1849), омега-вісник ігнорується (1856), а омега-звістка відкидається (1863), що типологічно відповідає 2012 року; 18 липня 2020 року; 2023 року; та недільному закону, який невдовзі настане. Смерть Міллера у 1849 році відповідає даті 18 липня 2020 року. Вісник і звістка воскресли у 2023 році. Омега-звістка нині розкривається, і за нею йде недільний закон 1863 року.

У міллеритському русі вістка була утверджена, а потім вісник помер. У паралельному русі вістка була утверджена, а потім вістка померла. Вістку було воскресено 1856 року та 2023 року. Відступництво — позначення 1863 року, а перемога — позначення його відповідника за недільного закону. Перед відступництвом і перемогою недільного закону та 1863 року представлено розпечатання увінчувального омега-світла «семи часів» 1856 року, як це відбувається з 2023 року.

Продовжимо в наступній статті.

Вільям Міллер: 1782–1849

Вільям: «воля» і «шолом» — «рішучий захисник», «непохитний страж» або «сильновольний воїн».

Мельник: особа, яка керує млином, особливо. Млин, що меле зерно на борошно.

Воїн твердої волі

Чесний, щирого серця землероб, який був приведений до сумнівів у божественному авторитеті Священного Письма, але щиро прагнув пізнати істину, був тим чоловіком, особливо обраним Богом, щоб очолити проголошення другого приходу Христа. Подібно до багатьох інших реформаторів, Вільям Міллер у ранні роки боровся з бідністю і таким чином засвоїв великі уроки енергії та самозречення. Членам родини, з якої він походив, були притаманні незалежний, волелюбний дух, витривалість і палкий патріотизм — риси, що виразно виявлялися й у його характері. Його батько був капітаном в армії Революції, і скрутні матеріальні обставини ранніх років життя Міллера можна пов'язати з жертвами, які той приніс у боротьбах і стражданнях того буремного періоду.

"Він мав міцне фізичне здоров'я, і вже в дитинстві виявляв ознаки інтелектуальної сили, що перевищувала звичайну. З віком це ставало ще виразнішим. Його розум був діяльний і добре розвинений, і він мав гостру спрагу до знань. Хоча він не користувався перевагами вищої освіти, любов до навчання та звичка до уважного осмислення і ретельної критики зробили його людиною зважливого судження і всебічних поглядів. Він мав бездоганний моральний характер і завидну репутацію, і загалом його шанували за чесність, ощадливість і доброзичливість. Завдяки енергії та наполегливості він рано здобув достаток, хоча при цьому й надалі зберігав свої звички до навчання. Він із честю обіймав різні цивільні та військові посади, і шляхи до багатства та почестей здавалися широко відкритими для нього." Велика боротьба, 317.

Пізнання Бога не здобувається без розумових зусиль, без молитви про мудрість, щоб ви могли відділити від чистого зерна істини ту половину, якою люди й сатана спотворили вчення істини. Сатана та союз його людських агентів намагалися домішати половину омани до пшениці істини. Ми повинні старанно шукати прихований скарб і просити мудрості з небес, щоб відокремити людські вигадки від божественних повелінь. Святий Дух допоможе шукачеві великих і дорогоцінних істин, що стосуються плану викуплення. Я хотів би наголосити всім, що побіжного читання Писання недостатньо. Ми повинні досліджувати, і це означає виконання всього, що Слово передбачає. Як рудокоп ревно досліджує землю, щоб відкрити її золоті жили, так і ви маєте досліджувати Слово Боже, щоб віднайти прихований скарб, який сатана так довго намагався приховати від людини. Господь говорить: «Якщо хто бажає чинити Його волю, той пізнає вчення». Івана 7:17, Переглянута Версія.

Слово Боже є істина і світло, і має бути світильником для ваших ніг, провадячи вас на кожному кроці шляхом до брам міста Божого. Саме тому Сатана доклав таких відчайдушних зусиль, щоб перегородити той шлях, який прокладено для викуплених Господніх, щоб вони ним ходили. Не слід приносити свої ідеї до Біблії й робити свої погляди центром, навколо якого має обертатися істина. Ви маєте відкласти свої ідеї на порозі дослідження і, зі смиреними, покірними серцями, зі схованим у Христі власним «я», зі щирою молитвою, шукати мудрості в Бога. Ви повинні усвідомлювати, що маєте пізнати об'явлену волю Божу, бо вона стосується вашого особистого, вічного блага. Біблія — це путівник, за допомогою якого ви можете пізнати шлях до вічного життя. Понад усе ви повинні бажати пізнати волю і шляхи Господні. Не слід шукати з метою знайти тексти Писання, які ви можете витлумачити, щоб довести свої теорії; бо слово Боже стверджує, що це є перекручення Писання собі на погибель. Ви повинні звільнити себе від усякої упередженості та в душі молитви приступити до дослідження слова Божого. Review and Herald, 11 вересня 1894 р.

Вільям Міллер народився у Піттсфілді, штат Массачусетс. Його формальна освіта становила лише вісімнадцять місяців, але завдяки наполегливому читанню він здобув самоосвіту. Він також рано почав писати, складаючи вірші та ведучи щоденник. Його читання відкрило йому авторів-невірців, які вплинули на нього в напрямі деїзму. Під кінець своїх двадцятих років він став мировим суддею і брав участь у війні 1812 року. Кілька подій під час цього конфлікту звернули його розум до особистого Бога. До 1816 року він навернувся і всерйоз розпочав вивчення Біблії. Він писав: «Святе Письмо... стало моєю втіхою, а в Ісусі я знайшов друга».

До 1818 року у процесі свого вивчення пророцтв він дійшов висновку, що Ісус повернеться «близько 1843 року». У 1831 році він почав публічно ділитися результатами своїх досліджень у невеликих колах, після глибокого внутрішнього переконання та керівництва Божого Провидіння зробити це. Після зустрічі в 1839 році з Дж. В. Гаймсом, визначним редактором, для нього відкрився шлях до проповіді перед великими аудиторіями у великих містах. Попри опір багатьох, його проповідь, а також проповідь інших, хто перейняв адвентне послання, справила значний вплив: до 100 000 осіб прийняли віру в близьке пришестя Христа. Еллен Гармон слухала його в Портленді,

штат Мейн, у березні 1840 року, коли їй було 12 років. Вона згадувала: «Пан Міллер простежив пророцтва з такою точністю, яка вражала серця його слухачів переконанням. Він зупинявся на пророчих періодах і навів багато доказів для утвердження своєї позиції. А потім його урочисті й потужні заклики та напоумлення до тих, хто не був готовий, тримали натовпи немов зачарованими». Нариси життя, 20.